

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/771**z 20. mája 2019****o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V záujme zachovania si konkurencieschopnosti na svetových trhoch potrebuje Únia zlepšiť fungovanie vnútorného trhu a úspešne čeliť viacerým výzvam, ktoré dnes prináša čoraz väčšia orientácia hospodárstva na technológie. V stratégii pre digitálny jednotný trh sa stanovuje komplexný rámec na uľahčenie integrácie digitálneho rozmeru do vnútorného trhu. Prvý pilier stratégie pre digitálny jednotný trh rieši fragmentáciu obchodu v rámci EÚ prostredníctvom skúmania všetkých hlavných prekážok rozvoja cezhraničného elektronického obchodu, ktorý predstavuje najdôležitejšiu časť cezhraničného predaja tovaru realizovaného medzi podnikom a koncovým spotrebiteľom.
- (2) V článku 26 ods. 1 a 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje, že Únia má prijať opatrenia s cieľom vytvoriť vnútorný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie, ktorý má zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. V článku 169 ods. 1 a článku 169 ods. 2 písm. a) ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prostredníctvom opatrení prijatých podľa článku 114 ZFEÚ v rámci dobudovania vnútorného trhu. Cieľom tejto smernice je nastoliť správnu rovnováhu medzi dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a podporou konkurencieschopnosti podnikov a zároveň zaručiť dodržiavanie zásady subsidiarity.
- (3) S cieľom dosiahnuť skutočný jednotný digitálny trh, zvýšiť právnu istotu a znížiť transakčné náklady, najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by sa mali harmonizovať určité aspekty týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru, pričom základom je vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (4) Elektronický obchod je kľúčovou hnacou silou pre rast v rámci vnútorného trhu. Jeho rastový potenciál však nie je ani zďaleka plne využitý. S cieľom posilniť konkurencieschopnosť Únie a podporiť rast, potrebuje Únia konať rýchlo a povzbudiť hospodárske subjekty k plnému využívaniu potenciálu, ktorý ponúka vnútorný trh. Plný potenciál vnútorného trhu možno využiť len vtedy, ak všetci účastníci trhu majú bezproblémový prístup k cezhraničnému predaju tovaru vrátane transakcií elektronického obchodu. Pravidlá zmluvného práva, na základe ktorých účastníci trhu uzavierajú transakcie, patria medzi kľúčové faktory ovplyvňujúce rozhodnutia podnikov o tom, či budú ponúkať tovar cezhranične. Uvedené pravidlá ovplyvňujú aj ochotu spotrebiteľov osvojiť si tento druh nákupu a dôverovať mu.
- (5) Technologický vývoj viedol k zväčšeniu trhu s tovarom, ktorého súčasťou je digitálny obsah alebo digitálne služby alebo ktorý je s takýmto obsahom alebo službami prepojený. V dôsledku zvyšujúceho sa počtu takýchto zariadení a ich rýchlo narastajúceho využívania zo strany spotrebiteľov je potrebné prijať opatrenia na úrovni Únie s cieľom zaistiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a zvýšiť právnu istotu, pokiaľ ide o pravidlá uplatniteľné na zmluvy o predaji takýchto výrobkov. Zvýšenie právnej istoty by pomohlo posilniť dôveru spotrebiteľov a predajcov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. marca 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. apríla 2019.

- (6) Pravidlá Únie uplatniteľné na predaj tovaru sú naďalej fragmentované, hoci pravidlá týkajúce sa podmienok dodania a, pokiaľ ide o zmluvy uzavreté na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, požiadaviek na predzmluvné informácie a právo ukončiť zmluvu už boli v plnej miere harmonizované smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/38/EÚ⁽³⁾. Ďalšie kľúčové zmluvné prvky, ako sú napr. kritériá súladu, prostriedky nápravy v prípade nesúladu so zmluvou a hlavné podmienky ich uplatnenia, sú v súčasnosti predmetom minimálnej harmonizácie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES⁽⁴⁾. Členským štátom sa umožnilo ísť nad rámec noriem Únie a zaviesť alebo zachovať pravidlá, ktoré zaručujú dosiahnutie ešte vyššej úrovne ochrany spotrebiteľa. Pri zavádzaní týchto pravidiel riešili rôzne aspekty, a to v rôznom rozsahu. Vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje smernica 1999/44/ES, sa tak dnes do značnej miery líšia, pokiaľ ide o základné prvky, ako sú absencia alebo existencia hierarchie prostriedkov nápravy.
- (7) Existujúce rozdiely môžu mať na podniky a spotrebiteľov nepriaznivý vplyv. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁽⁵⁾ musia podniky, ktoré orientujú svoje činnosti na spotrebiteľov v iných členských štátoch, zohľadniť záväzné pravidlá zmluvného práva krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa. Keďže uvedené pravidlá sa v jednotlivých členských štátoch líšia, podnikom môžu vznikáť dodatočné náklady. Mnohé podniky môžu preto uprednostňovať pokračovanie v obchodovaní na domácom trhu alebo iba vývoz do jedného alebo dvoch členských štátov. Uvedená voľba minimalizácie vystavenia sa nákladom a rizikám spojeným s cezhraničným obchodom má za následok stratu príležitostí pre obchodnú expanziu a pre dosiahnutie úspor z rozsahu. Obzvlášť sú tým dotknuté MSP.
- (8) Hoci spotrebiteľia požívajú vysokú úroveň ochrany pri nákupe zo zahraničia v dôsledku uplatňovania nariadenia (ES) č. 593/2008, právna fragmentácia negatívne ovplyvňuje aj úroveň dôvery spotrebiteľov v cezhraničné transakcie. I keď niektoré faktory k tejto nedôvere prispievajú, hlavným zdrojom obavy spotrebiteľov je neistota v oblasti kľúčových zmluvných práv. Táto neistota existuje nezávisle od toho, či spotrebiteľia sú alebo nie sú chránení záväznými pravidlami spotrebiteľského zmluvného práva svojho vlastného členského štátu v prípade, že na nich predávajúci orientujú svoje cezhraničné činnosti, alebo či spotrebiteľia uzavierajú alebo neuzavierajú cezhraničné zmluvy s predávajúcimi, ktorý nevykonáva svoje obchodné činnosti v členskom štáte spotrebiteľa.
- (9) Hoci online predaj tovaru predstavuje prevažnú väčšinu cezhraničného predaja Únii, rozdiely vo vnútroštátnych systémoch zmluvného práva sa dotýkajú maloobchodníkov využívajúcich kanály predaja na diaľku, ako aj maloobchodníkov realizujúcich osobný predaj, a bránia im v expanzii cez hranice. Táto smernica by sa mala vzťahovať na všetky predajné kanály, aby sa vytvorili rovnaké podmienky pre všetky podniky predávajúce tovar spotrebiteľom. Stanovením jednotných pravidiel vzťahujúcich sa na všetky predajné kanály by táto smernica mala zabrániť akýmkoľvek rozdielom, ktoré by vytvorili neprimeranú záťaž pre rastúci počet maloobchodníkov predávajúcich prostredníctvom viacerých kanálov v Únii. Potreba konzistentných pravidiel predaja a záruk pre všetky predajné kanály bola potvrdená Komisiou v rámci kontroly vhodnosti spotrebiteľského a obchodného práva Únie uverejnená 29. mája 2017, ktorá sa takisto vzťahovala na smernicu 1999/44/ES.
- (10) Táto smernica by sa mala vzťahovať na pravidlá, ktoré sa uplatňujú na predaj tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, len pokiaľ ide o kľúčové prvky zmluvy potrebné na prekonanie prekážok na vnútornom trhu súvisiacich so zmluvným právom. Na tento účel by sa mali plne harmonizovať pravidlá týkajúce sa požiadaviek na súlad, prostriedkov nápravy dostupných pre spotrebiteľov v prípade nesúladu tovaru so zmluvou a hlavných podmienok ich uplatnenia, a mala by sa zvýšiť úroveň ochrany spotrebiteľa v porovnaní s úrovňou ochrany poskytovanou v smernici 1999/44/ES. Plne harmonizované pravidlá týkajúce sa niektorých základných prvkov spotrebiteľského zmluvného práva by uľahčili podnikom, najmä MSP, ponúkať ich výrobky v iných členských štátoch. Plne harmonizované hlavné pravidlá by mali priniesť spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a vyššiu prosperitu.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (11) Táto smernica dopĺňa smernicu 2011/83/EÚ. Zatiaľ čo v smernici 2011/83/EÚ sa uvádzajú najmä ustanovenia týkajúce sa požiadaviek na predzmluvné informácie, práva na ukončiť zmluvy uzavreté na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov a pravidiel o dodaní a prechode rizika, táto smernica zavádza pravidlá týkajúce sa súladu tovaru, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu a spôsobov ich uplatnenia.
- (12) Táto smernica by sa mala uplatňovať len na hmotné hnutelné predmety, ktoré predstavujú tovar v zmysle tejto smernice. Členské štáty by preto mali mať možnosť upravovať zmluvy o predaji nehnuteľného majetku, ako napríklad obytné budovy, a jeho hlavné prvky, ktoré majú predstavovať hlavnú časť takéhoto nehnuteľného majetku.
- (13) Táto smernica a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 ⁽⁶⁾ by sa mali navzájom dopĺňať. Zatiaľ čo smernica (EÚ) 2019/770 stanovuje pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, v tejto smernici sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru. S cieľom splniť očakávania spotrebiteľov a zabezpečiť jasný a jednoduchý právny rámec pre obchodníkov s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami, smernica (EÚ) 2019/770 sa uplatňuje na dodávky digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb vrátane digitálneho obsahu, ktorý sa dodáva na hmotnom nosiči, ako sú DVD, CD, USB kľúče a pamäťové karty, ako aj na samotný hmotný nosič za predpokladu, že hmotný nosič slúži výlučne ako nosič digitálneho obsahu. Táto smernica by sa naopak mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, ktorý na plnenie svojich funkcií vyžaduje digitálny obsah alebo digitálnu službu.
- (14) Pojem „tovar“ stanovený podľa tejto smernice by mal chápať tak, že zahŕňa „tovar s digitálnymi prvkami“ a mal by sa preto vzťahovať aj na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sú súčasťou takéhoto tovaru alebo sú s takýmto tovarom prepojené takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by zabránila tovaru plniť jeho funkcie. Digitálnym obsahom, ktorý je súčasťou tovaru alebo je s ním prepojený, môžu byť akékoľvek údaje, ktoré sa vytvárajú a dodávajú v digitálnej forme, ako napríklad operačné systémy, aplikácie a akýkoľvek ďalší softvér. Digitálny obsah môže byť inštalovaný vopred v momente uzavretia kúpnej zmluvy alebo v prípade, ak to uvedená zmluva stanovuje, možno ho nainštalovať následne. Digitálne služby prepojené s tovarom môžu zahŕňať služby, ktoré umožňujú vytváranie, spracovanie alebo uchovávanie údajov v digitálnej forme alebo prístup k nim, ako napríklad softvér ako služba ponúkaný v prostredí kumulovaných serverových výpočtov (cloud computing), nepretržité dodávanie údajov o premávke v navigačnom systéme alebo nepretržité dodávanie individuálne prispôbených tréningových plánov v prípade inteligentných hodínok.
- (15) Táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru, vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, v prípade ktorých by absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby zabránila tovaru plniť jeho funkcie a za predpokladu, že uvedený digitálny obsah alebo digitálna služba sú dodávané spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru. Či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy s predávajúcim by malo závisieť od obsahu danej zmluvy. To by malo zahŕňať začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby, ktorých dodávanie je výslovne vyžadované v zmluve. Malo by to tiež zahŕňať kúpne zmluvy, ktoré možno chápať ako zmluvy upravujúce dodanie špecifického digitálneho obsahu alebo špecifickej digitálnej služby, pretože tieto sú pre tovar rovnakého druhu bežné a spotrebiteľ by ich mohol vzhľadom na charakter tovaru odôvodnene očakávať, zohľadňujúc akékoľvek verejné vyhlásenia vydané predávajúcim alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií vrátane výrobcu. Ak sa napríklad inzerovala hybridná televízia ako zahŕňajúca konkrétnu video aplikáciu, uvedená video aplikácia by bola považovaná za súčasť kúpnej zmluvy. Malo by to platiť bez ohľadu na to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba predinštaluje v tovare samotnom alebo sa musí následne stiahnuť na iné zariadenie a s tovarom sa len prepojí. Napríklad smartfón by sa mohol podľa kúpnej zmluvy dodávať s normalizovanou predinštalovanou aplikáciou, ako je budík alebo fotoaparát. Dalším možným príkladom sú inteligentné hodinky. V takomto prípade by sa hodinky samotné mali považovať za tovar s digitálnymi prvkami, ktorý môže svoje funkcie plniť iba prostredníctvom aplikácie, ktorá sa poskytuje na základe kúpnej zmluvy, ale spotrebiteľ si ju musí stiahnuť do smartfónu; aplikácia by potom bola prepojeným digitálnym prvkom. Malo by to platiť aj vtedy, ak začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodáva predávajúci sám, ale ho podľa kúpnej zmluvy dodáva tretia strana. Aby sa zamedzilo neistote pre predajcov i pre spotrebiteľov, v prípade pochybností o tom, či dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je súčasťou kúpnej zmluvy, by sa mali uplatňovať pravidlá tejto smernice. Okrem toho, založenie dvojstranného zmluvného vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom, ktorého

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

súčasťou je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, by nemalo byť ovplyvnené skutočnosťou, že na to, aby mohol spotrebiteľ využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu, musí súhlasiť s licenčnou zmluvou s treťou stranou.

- (16) Naopak, ak absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby nebráni tomu, aby tovar plnil svoje funkcie, alebo ak spotrebiteľ uzavrie zmluvu o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá nie je súčasťou zmluvy týkajúcej sa predaja tovaru s digitálnymi prvkami, uvedená zmluva by sa mala považovať za oddelenú od zmluvy o predaji tovaru aj vtedy, keď predávajúci koná ako sprostredkovateľ uvedenej druhej zmluvy s dodávateľom, ktorý je treťou stranou, a mohla by patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sú splnené podmienky uvedenej smernice. Napríklad, ak si spotrebiteľ stiahne hernú aplikáciu z obchodu s aplikáciami do smartfónu, zmluva o dodaní hernej aplikácie je oddelená od zmluvy o predaji samotného smartfónu. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať len na kúpnu zmluvu týkajúcu sa smartfónu, zatiaľ čo dodanie hernej aplikácie by malo patriť do pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sa splnia podmienky uvedenej smernice. Ďalším príkladom by bolo "ak by sa výslovne dohodlo, že si spotrebiteľ kúpi smartfón bez špecifického operačného systému a následne uzavrie zmluvu o dodaní operačného systému od tretej strany. V takomto prípade by dodanie samostatne zakúpeného operačného systému nebolo súčasťou kúpnej zmluvy, a preto by nepatriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ale mohlo by patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sa splnia podmienky uvedenej smernice.
- (17) Na účely právnej istoty by táto smernica mala stanoviť vymedzenie pojmu kúpna zmluva a tiež jasne vymedziť jej rozsah pôsobnosti. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa mal tiež vzťahovať na zmluvy týkajúce sa tovaru, ktorý sa ešte len musí zhotoviť alebo vyrobiť, okrem iného aj na základe špecifikácií spotrebiteľa. Okrem toho by do rozsahu pôsobnosti tejto smernice mohla patriť inštalácia tovaru, ak je táto inštalácia súčasťou kúpnej zmluvy a musí ju vykonať predávajúci alebo sa inštalácia musí vykonať na jeho zodpovednosť. Ak zmluva zahŕňa tak prvky predaja tovaru, ako aj dodávania služieb, to, či je za kúpnu zmluvu v zmysle tejto smernice možné označiť celú zmluvu, by malo stanoviť vnútroštátne právo.
- (18) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo v rozsahu, v akom príslušné otázky nie sú upravené v tejto smernici, najmä pokiaľ ide o otázky zákonnosti tovaru, škody a aspektov všeobecného zmluvného práva, ako je napríklad uzavretie, platnosť, neplatnosť alebo účinky zmlúv. To isté by malo platiť vo vzťahu k dôsledkom ukončenia zmluvy a určitým aspektom súvisiacim s opravou a výmenou tovaru, ktoré nie sú upravené touto smernicou. Pri úprave práva zmluvných strán pozastaviť plnenie ich záväzkov alebo ich časti, kým si záväzky nesplní druhá strana, by členské štáty mali mať naďalej možnosť upravovať podmienky a spôsoby týkajúce sa odloženia zaplatenia ceny spotrebiteľom. Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť upravovať nárok spotrebiteľa na náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia tejto smernice zo strany predávajúceho. Touto smernicou by tiež nemali byť dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré sa osobitne netýkajú spotrebiteľských zmlúv a stanovujú špecifické prostriedky nápravy v prípade určitých typov nedostatkov, ktoré v čase uzavretia kúpnej zmluvy neboli zjavné, predovšetkým vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa môžu ustanovovať osobitné pravidlá zodpovednosti predávajúceho za skryté vady. Touto smernicou by nemali byť dotknuté ani vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa stanovujú mimozmluvné prostriedky nápravy spotrebiteľa v prípade nesúladu tovaru vo vzťahu k osobám v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, ako sú napríklad výrobcovia alebo iné osoby, ktoré plnia záväzky takýchto osôb.
- (19) Táto smernica by nemala mať vplyv na slobodu členských štátov umožniť spotrebiteľom zvoliť si konkrétny prostriedok nápravy, ak sa nesúlad tovaru prejaví krátko po jeho dodaní, najmä na vnútroštátne ustanovenia, ktoré ustanovujú právo spotrebiteľa odmietnuť vadný tovar počas špecifickej krátkej lehoty po dodaní tovaru, ktorá by nemala presiahnuť 30 dní, a považovať zmluvu za vypovedanú alebo požiadať o okamžitú výmenu.
- (20) Členské štáty by mali mať naďalej možnosť regulovať povinnosti predávajúceho týkajúce sa poskytovania informácií v súvislosti s uzavretím zmluvy alebo jeho povinnosťou upozorniť spotrebiteľa napríklad o určitých vlastnostiach tovaru, vhodnosti materiálov, ktoré poskytol spotrebiteľ, alebo možných nevýhodách vyplývajúcich zo špecifických požiadaviek spotrebiteľa, napríklad jeho požiadavky použiť pri šití večerných šiat špecifickú látku.
- (21) Členské štáty by naďalej mali mať možnosť rozšíriť uplatňovanie pravidiel tejto smernice na zmluvy, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, alebo takéto zmluvy upraviť iným spôsobom. Členské štáty by napríklad naďalej mali mať možnosť rozšíriť ochranu priznanú spotrebiteľom na základe tejto smernice aj na fyzické alebo na právnické osoby, ktoré nie sú spotrebiteľmi v zmysle tejto smernice, ako sú napríklad mimovládne organizácie, začínajúce podniky (startupy) alebo MPS.

- (22) Vymedzenie pojmu spotrebiteľ by sa malo vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sa netýkajú ich obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. V prípade dvojúčelových zmlúv by však členské štáty tiež mali mať naďalej možnosť stanoviť, ak sa zmluva uzavrie na účely čiastočne v rámci a čiastočne mimo obchodnej činnosti príslušnej osoby a ak obchodný účel je obmedzený tak, aby neprevažoval v celkovom kontexte zmluvy, či a za akých podmienok by sa takáto osoba tiež mala považovať za spotrebiteľa.
- (23) Táto smernica by sa mala vzťahovať na každú zmluvu, v rámci ktorej predávajúci prevádza alebo sa zaväzuje previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa. Poskytovatelia platforiem by mohli byť považovaní za predajcov podľa tejto smernice, ak konajú na účely, ktoré sa týkajú ich vlastného podnikania a ako priami zmluvní partneri spotrebiteľa pri predaji tovaru. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na poskytovateľov platforiem, ktorí nespĺňajú požiadavky na to, aby boli považovaní za predávajúceho podľa tejto smernice.
- (24) Aby sa potreba právnej istoty vyvážila primeranou flexibilitou právnych pravidiel, každý odkaz v tejto smernici na to, čo možno očakávať od osoby alebo čo môže osoba očakávať, by sa mal chápať ako odkaz na to, čo možno odôvodnene očakávať. Štandard odôvodniteľnosti sa musí zaistiť objektívne so zreteľom na povahu a účel zmluvy, okolnosti prípadu a zvyklosti a prax zúčastnených zainteresovaných strán.
- (25) Je potrebné plne harmonizovať pravidlá určenia, či je tovar v súlade, aby sa ozrejnilo, čo môže spotrebiteľ očakávať od tovaru a za čo ručí predávajúci v prípade nesplnenia očakávaní. Akýkoľvek odkaz na súlad v tejto smernici by mal odkazovať na súlad tovaru s kúpnu zmluvou. V záujme ochrany legitímnych záujmov oboch strán kúpnej zmluvy by sa súlad mal posudzovať tak na základe subjektívnych, ako aj objektívnych požiadaviek súladu.
- (26) Tovar by preto mal spĺňať požiadavky, na ktorých sa v kúpnej zmluve dohodli predávajúci a spotrebiteľ. Takéto požiadavky by sa mohli okrem iného vzťahovať na kvantitu, kvalitu, druh a opis tovaru, jeho vhodnosť na konkrétny účel, ako aj dodanie tovaru s dohodnutým príslušenstvom a pokynmi. Požiadavky uvedené v kúpnej zmluve by mali zahŕňať požiadavky vyplývajúce z predzmluvných informácií, ktoré v súlade so smernicou 2011/83/EÚ tvoria neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy.
- (27) Pojem funkčnosť by sa mal chápať tak, že odkazuje na spôsoby, akými tovar môže plniť svoje funkcie s ohľadom na svoj účel. Pojem interoperabilita sa týka toho, či a do akej miery môže tovar fungovať s hardvérom alebo softvérom, ktoré sú odlišné od tých, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa. Úspešné fungovanie by napríklad mohlo zahŕňať schopnosť tovaru vymieňať si informácie s iným takýmto softvérom alebo hardvérom a použiť vymieňané informácie.
- (28) Vzhľadom na to, že začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby sa neustále vyvíjajú, predajcovia sa môžu so spotrebiteľmi dohodnúť, že im poskytnú aktualizácie pre takýto tovar. Aktualizácie dohodnuté v kúpnej zmluve môžu skvalitniť a zlepšiť prvok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru, rozšíriť ich funkcie, prispôsobiť ich technickému pokroku, chrániť ich pred novými bezpečnostnými hrozbami alebo môžu slúžiť na iné účely. Súlad tovaru s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by sa preto mal posudzovať aj vo vzťahu k tomu, či sú prvok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru aktualizované v súlade s kúpnu zmluvou. Nedodanie aktualizácií, ktoré boli dohodnuté v kúpnej zmluve, by sa malo považovať za nesúlad tovaru. Okrem toho by sa za nesúlad tovaru mali považovať aj chybné alebo neúplné aktualizácie, keďže uvedený stav by znamenal, že takéto aktualizácie sa nevykonali spôsobom stanoveným v kúpnej zmluve.
- (29) Aby sa dosiahol súlad, tovar by mal spĺňať nielen subjektívne požiadavky súladu, ale mal by navyše spĺňať aj objektívne požiadavky súladu stanovené v tejto smernici. Súlad by sa mal posudzovať okrem iného s ohľadom na účely, na ktoré by sa bežne používal tovar rovnakého druhu, či sa tovar dodáva s príslušenstvom a pokynmi, ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, alebo či tovar zodpovedá vzorke alebo modelu, ktoré dal predávajúci spotrebiteľovi k dispozícii. Tovar by tiež mal mať kvalitu a vlastnosti, ktoré sú bežné pre tovary rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter tovaru a pri zohľadnení všetkých verejných vyhlásení vydaných predávajúcim alebo v jeho mene alebo inými osobami v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií.

- (30) Okrem zmluvne dohodnutých aktualizácií by predávajúci mal poskytovať aj aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií s cieľom zabezpečiť zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami. Závazok predávajúceho by mal byť obmedzený na aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu takéhoto tovaru s objektívnymi a subjektívnymi požiadavkami na súlad stanovenými v tejto smernici. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodli inak, predávajúci by nemal byť povinný poskytovať inovované verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru ani zlepšiť alebo rozšíriť funkcie tovaru nad rámec požiadaviek súladu. Ak aktualizácia poskytnutá predávajúcim alebo treťou stranou, ktorá dodáva digitálny obsah alebo digitálnu službu na základe kúpnej zmluvy, spôsobuje nesúlad tovaru s digitálnymi prvkami, predávajúci by mal byť zodpovedný za opätovné uvedenie tovaru do súladu. Spotrebiteľ by mal naďalej mať možnosť vybrať si, či poskytnuté aktualizácie nainštaluje. Ak sa spotrebiteľ rozhodne nenainštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami, spotrebiteľ by nemal očakávať, že takýto tovar zostane v súlade. Predávajúci by mal informovať spotrebiteľa o tom, že rozhodnutie spotrebiteľa nenainštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami, vrátane bezpečnostných aktualizácií, bude mať vplyv na zodpovednosť predávajúceho za súlad tých vlastností tovaru s digitálnymi prvkami, ktorých súlad sa má príslušnými aktualizáciami zachovať. Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosť poskytovať bezpečnostné aktualizácie stanovenú v inom práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.
- (31) V prípade tovaru s digitálnymi prvkami, pri ktorom sa začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú v rámci jediného dodania, predávajúci by mal byť zodpovedný v zásade iba za nesúlad, ktorý existuje v čase dodania. V súvislosti s povinnosťou poskytovať aktualizácie by sa však mala zohľadňovať skutočnosť, že digitálne prostredie akéhokoľvek takéhoto tovaru sa neustále mení. Aktualizácie sú preto nevyhnutným nástrojom, ktorý zabezpečuje, že tovar je schopný fungovať rovnakým spôsobom ako v čase dodania. Navyše platí, že tovar s digitálnymi prvkami nie je na rozdiel od tradičného tovaru úplne oddelený od sféry predávajúceho, pretože predávajúci alebo tretia osoba, ktorá dodáva digitálny obsah alebo digitálnu službu na základe kúpnej zmluvy, dokáže aktualizovať tovar na diaľku, zvyčajne cez internet. Preto, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva v rámci jediného dodania, predávajúci by mal byť povinný poskytovať aktualizácie potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami počas doby, ktorú môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, a to aj v prípade, keď bol tovar v súlade v čase dodania. Doba, počas ktorej môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať prijímanie aktualizácií, by sa mala posudzovať na základe druhu a účelu tovaru a digitálnych prvkov, pričom by sa mali zohľadniť okolnosti a povaha kúpnej zmluvy. Spotrebiteľ by zvyčajne očakával, že bude aktualizácie dostávať aspoň počas doby, počas ktorej predávajúci nesie zodpovednosť za nesúlad, pričom v niektorých prípadoch by spotrebiteľ mohol odôvodnene očakávať aj dlhšiu dobu, napríklad najmä v súvislosti s bezpečnostnými aktualizáciami. V iných prípadoch, napríklad pokiaľ ide o tovar s digitálnymi prvkami, ktorého účel je časovo obmedzený, by sa povinnosť predávajúceho poskytovať aktualizácie za bežných okolností obmedzila na uvedený čas.
- (32) Na účely dosiahnutia udržateľnejších modelov spotreby a obehového hospodárstva je potrebné zabezpečiť dlhšiu trvanlivosť tovaru. Podobne je na účely zvýšenia dôvery vo fungovanie vnútorného trhu nevyhnutné, aby sa na trh Únie nedostávali nevyhovujúce výrobky, a to posilnením dohľadu nad trhom a aby sa hospodárskym subjektom poskytli správne stimuly. Prijímanie právnych predpisov Únie zameraných na konkrétne výrobky je preto v tomto smere najvhodnejším spôsobom ako zaviesť požiadavky na trvanlivosť a iné požiadavky vzťahujúce sa na určité druhy alebo skupiny výrobkov pri využití upravených kritérií. Táto smernica by preto mala dopĺňať ciele uvedené v takýchto právnych predpisoch Únie zameraných na konkrétne výrobky a mala by zahŕňať životnosť ako objektívne kritérium na posudzovanie súladu tovaru. Životnosť by v tejto smernici mala odkazovať na schopnosť tovaru zachovať si svoje požadované funkcie a výkonnosť v rámci bežného používania. Aby bol tovar v súlade, mal by mať životnosť, ktorá je bežná pre tovar rovnakého druhu a ktorú môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu konkrétneho tovaru vrátane možnej potreby primeranej údržby tovaru, napríklad pravidelných prehliadok alebo výmeny filtrov v aute, a na všetky verejné vyhlásenia akejkoľvek osoby tvoriace prepojenie v reťazi transakcií alebo v jej mene. Pri posudzovaní by sa mali zohľadňovať aj všetky ostatné relevantné okolnosti, ako je napríklad cena tovaru a intenzita alebo frekvencia používania tovaru zo strany spotrebiteľa. Navyše, pokiaľ sú v predzmluvnom vyhlásení, ktoré je súčasťou kúpnej zmluvy, uvedené osobitné informácie o životnosti, spotrebiteľ by mal mať možnosť spoliehať sa na ne ako na súčasť subjektívnych požiadaviek súladu.
- (33) Podľa tejto smernice by mal byť predávajúci povinný dodať spotrebiteľovi tovar, ktorý je v čase dodania v súlade. Je možné, že predajcovia budú často využívať náhradné diely na splnenie svojej povinnosti opraviť tovar

v prípade nesúladu v čase dodania. Hoci by sa touto smernicou nemala ukladať povinnosť predávajúcich zabezpečiť dostupnosť náhradných dielov počas určitej doby y ako objektívna požiadavka súladu, nemalo by to mať vplyv na iné ustanovenia vnútroštátneho práva, na základe ktorých sú predávajúci, výrobca alebo iné osoby tvoriace prepojenie v reťazci transakcií povinní zabezpečiť dostupnosť náhradných dielov alebo o takejto dostupnosti spotrebiteľov informovať.

- (34) Veľké množstvo tovaru sa musí inštalovať pred tým, ako ho bude môcť spotrebiteľ účinne využiť. Okrem toho v prípade tovaru s digitálnymi prvkami je inštalácia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby zvyčajne nevyhnutná na to, aby spotrebiteľ mohol takýto tovar používať na účely, na ktoré je určený. Každý nesúlad, ktorý vyplýva z nesprávnej inštalácie tovaru vrátane nesprávnej inštalácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by sa preto mal považovať za nesúlad, ak inštaláciu vykonal predávajúci alebo sa inštalácia uskutočnila pod jeho kontrolou. V prípade, že tovar mal inštalovať spotrebiteľ, nesúlad vyplývajúci z nesprávnej inštalácie by sa mal považovať za nesúlad tovaru bez ohľadu na to, či inštaláciu uskutočnil spotrebiteľ alebo tretia strana v rámci zodpovednosti spotrebiteľa, ak nesprávnu inštaláciu spôsobili nedostatky v návode na inštaláciu, ako napríklad neúplné alebo nejasné pokyny, ktoré spôsobujú, že takýto návod je pre bežného spotrebiteľa zložitý.
- (35) Súlad by sa mal vzťahovať na vecné aj právne vady. Obmedzenia vyplývajúce z porušenia práv tretej strany, predovšetkým práv duševného vlastníctva, by mohli zabrániť použitiu tovaru v súlade so zmluvou alebo takéto použitie obmedziť. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby mal spotrebiteľ v takýchto prípadoch nárok na prostriedky nápravy z dôvodu nesúladu, ako sa stanovuje v tejto smernici, pokiaľ vnútroštátne právo nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť zmluvy alebo jej zrušenie.
- (36) S cieľom zabezpečiť dostatočnú pružnosť, napríklad v súvislosti s predajom použitého tovaru, by zmluvné strany mali mať možnosť odchyliť sa od objektívnych požiadaviek na súlad stanovených v tejto smernici. Takéto odchylenie by malo byť možné, len ak bol o ňom spotrebiteľ osobitne informovaný a s takouto odchýlkou vyjadril osobitný súhlas, a to mimo iných vyhlásení alebo dohôd a aktívnym a jednoznačným spôsobom.
- (37) Posilnenie právnej istoty pre spotrebiteľov a predajcov si vyžaduje jasné určenie času, kedy by sa mal posudzovať súlad tovaru. Časom relevantným pre posúdenie súladu tovaru by mal byť moment dodania tovaru. To by sa malo vzťahovať aj na tovar so začleneným alebo prepojeným digitálnym obsahom alebo digitálnou službou, ktorý sa dodáva v rámci jediného dodania. Ak sa však má digitálny obsah alebo digitálna služba, ktoré sú začlenené do tovaru alebo sú s ním prepojené, dodávať priebežne počas určitej doby, rozhodujúcim časom na účely posúdenia súladu uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by nemal byť určitý moment, ale skôr určitá doba, ktorá sa začína dodaním. Z dôvodov právnej istoty by uvedená doba mala byť rovnaká ako doba, počas ktorej je predávajúci zodpovedný za nesúlad.
- (38) Táto smernica by nemala upravovať význam pojmu „dodanie“, ktorý by sa mal ponechať na vnútroštátne právo, predovšetkým pokiaľ ide o otázku, čo musí predávajúci urobiť, aby splnil svoju povinnosť dodať tovar. Odkazmi na čas dodania tovaru v tejto smernici by navyše nemali byť dotknuté pravidlá prenosu rizika stanovené v smernici 2011/83/EÚ a vykonávané v práve členských štátov.
- (39) Tovar s digitálnymi prvkami by sa mal považovať za dodaný spotrebiteľovi vtedy, keď bola dodaná fyzická zložka tovaru a zároveň sa uskutočnilo jediné dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo sa začalo nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby. To znamená, že predávajúci by mal spotrebiteľovi tiež sprístupniť digitálny obsah alebo digitálnu službu takým spôsobom, aby sa digitálny obsah alebo digitálna služba, alebo akékoľvek prostriedky vhodné na ich sťahovanie alebo prístup k nim, dostali do sféry spotrebiteľa a neboli potrebné žiadne ďalšie kroky zo strany predávajúceho na to, aby spotrebiteľ mohol využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade so zmluvou, napríklad poskytnutím odkazu alebo možnosti stiahnutia. Relevantným momentom pre stanovenie súladu by preto mal byť čas dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak bola fyzická zložka dodaná skôr. V dôsledku toho sa dá zabezpečiť jednotný

začiatok doby zodpovednosti pre fyzickú zložku na jednej strane a digitálny prvok na strane druhej. Navyše v mnohých prípadoch spotrebiteľ nie je schopný zistiť chybu vo fyzickej zložke pred dodaním digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

- (40) Ak tovar vyžaduje inštaláciu predávajúcim, spotrebiteľ nie je v určitých prípadoch schopný pred dokončením inštalácie tovar použiť alebo zistiť jeho chybu. V súlade s tým, ak sa má tovar na základe kúpnej zmluvy inštalovať predávajúcim alebo v rámci jeho zodpovednosti, tovar by sa mal považovať za dodaný spotrebiteľovi v momente dokončenia inštalácie.
- (41) Aby sa zabezpečila právna istota pre predávajúcich a celková dôvera spotrebiteľov v cezhraničné nakupovanie, je potrebné stanoviť dobu, počas ktorej má spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý existoval v čase relevantnom pre stanovenie súladu. Vzhľadom na to, že veľká väčšina členských štátov pri vykonávaní smernice 1999/44/ES stanovila dobu dvoch rokov a účastníci trhu v praxi považujú uvedenú dobu za primeranú, mala by sa zachovať. Tá istá doba by mala platiť v prípade tovaru s digitálnymi prvkami. Ak sa však v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas viac ako dvoch rokov, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v prípade akéhokoľvek nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas lehoty, počas ktorej sa podľa zmluvy má dodávať digitálny obsah alebo digitálna služba. Aby sa zabezpečilo, že členské štáty budú disponovať flexibilitou v súvislosti so zvyšovaním úrovne ochrany spotrebiteľov v ich vnútroštátnom práve, členské štáty by mali mať možnosť stanoviť dlhšie doby zodpovednosti predávajúceho, ako sú lehoty stanovené v tejto smernici.
- (42) Z dôvodov súladu s existujúcimi vnútroštátnymi právnymi systémami by členské štáty mali mať možnosť stanoviť buď to, že predávajúci je zodpovedný za nesúlad, ktorý sa prejaví v rámci špecifickej doby, pričom táto možnosť by prípadne mohla byť spojená s premlčacou dobou, alebo to, že na prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi sa uplatňuje len premlčacia doba. V prvom prípade by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa doba zodpovednosti predávajúceho neobchádzala premlčacou dobou pre prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi. Preto aj napriek tomu, že by sa touto smernicou nemal harmonizovať začiatok plynutia vnútroštátnych premlčacích dôb, mala by zabezpečiť, aby takéto premlčacie doby neobmedzili právo spotrebiteľov uplatňovať prostriedky nápravy pri akomkoľvek nesúlade, ktorý sa prejaví v dobe, keď predávajúci nesie zodpovednosť za nesúlad. V druhom prípade by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť len premlčaciu dobu pre prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi bez zavedenia špecifickej doby, počas ktorej sa nesúlad musí prejavívať nato, aby zodpovednosť niesol predávajúci. S cieľom zabezpečiť, aby boli spotrebiteľia chránení rovnako aj v takýchto prípadoch, by členské štáty mali zabezpečiť, aby v prípade, keď sa uplatňuje iba premlčacia doba, malo by to spotrebiteľom stále umožniť uplatňovať prostriedky nápravy pri akomkoľvek nesúlade, ktorý sa prejaví aspoň počas doby stanovenej v tejto smernici ako doba zodpovednosti.
- (43) S ohľadom na určité aspekty by mohlo byť opodstatnené odlišné zaobchádzanie s použitým tovarom. Hoci doba zodpovednosti alebo premlčacia doba v dĺžke dvoch rokov alebo viac zvyčajne vyvažuje záujmy predávajúceho aj spotrebiteľa, v súvislosti s použitým tovarom by to nemuselo platiť. Členským štátom by sa preto malo povoliť, aby umožnili zmluvným stranám dohodnúť sa na kratšej dobe zodpovednosti alebo premlčacej dobe pre takéto tovar. Ponechanie tejto otázky na zmluvnej dohode medzi zmluvnými stranami zvyšuje zmluvnú slobodu a zabezpečuje, že spotrebiteľ musí byť informovaný tak o tom, že ide o použitý tovar, ako aj o kratšej dobe zodpovednosti alebo premlčacej dobe. Takáto zmluvne dohodnutá doba by však nemala byť kratšia ako jeden rok.
- (44) Táto smernica by nemala upravovať podmienky, podľa ktorých sa môže doba zodpovednosti stanovená v tejto smernici alebo premlčacia doba pozastaviť alebo prerušiť. Členské štáty by preto mali mať možnosť stanoviť pozastavenie alebo prerušenie doby zodpovednosti alebo premlčacej doby, napríklad v prípade opravy, výmeny alebo rokovania medzi predávajúcim a spotrebiteľom s cieľom urovnať spor zmierom.
- (45) V lehote jedného roka, alebo v lehote dvoch rokov, ak si členské štáty zvolia uplatňovanie dvojročného obdobia, by spotrebiteľ mal preukázať iba nesúlad tovaru bez toho, aby bolo potrebné preukazovať aj to, že nesúlad v skutočnosti existoval už v čase relevantnom pre stanovenie súladu. Na vyvrátenie tvrdenia spotrebiteľa by predávajúci musel preukázať, že nesúlad v danom čase neexistoval. Domnienka, že nesúlad existoval už v čase relevantnom pre stanovenie súladu, by mohla byť navyše v niektorých prípadoch nezlučiteľná s povahou tovaru alebo povahou nesúladu. Prvý prípad by mohol platiť pre tovary, ktorých kvalita sa zhoršuje v dôsledku ich povahy, ako sú rýchlo sa kaziace produkty, napríklad kvety, alebo tovar, ktorý je určený iba na jedno

použitie. Príkladom druhého prípadu by bol nesúlad, ktorý môže byť len dôsledkom činnosti spotrebiteľa alebo zrejmej externej príčiny, ktoré nastali po tom, čo bol tovar dodaný spotrebiteľovi. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, spotrebiteľ by nemal mať povinnosť dokazovať, že digitálny obsah alebo digitálna služba nebola v súlade počas príslušnej doby na stanovenie súladu. Na vyvrátenie tvrdenia spotrebiteľa by predajca mal preukázať, že v danej dobe bol digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade.

- (46) Členským štátom by sa malo umožniť zachovať alebo zaviesť predpisy stanovujúce, že na to, aby spotrebiteľ mohol uplatniť svoje práva, musí informovať predávajúceho o nesúlade v lehote nie kratšej ako dva mesiace odo dňa, keď spotrebiteľ zistil takýto nesúlad. Členským štátom by sa malo umožniť zabezpečiť, aby spotrebiteľia mali vyššiu úroveň ochrany tým, že takúto povinnosť nezavedú.
- (47) S cieľom zvýšiť právnu istotu a odstrániť jednu z hlavných prekážok vnútorného trhu by táto smernica mala v plnej miere harmonizovať prostriedky nápravy, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii v prípade nesúladu tovaru, ako aj podmienky, za ktorých možno takéto prostriedky nápravy uplatniť. Spotrebiteľia by v prípade nesúladu mali mať predovšetkým nárok na uvedenie tovaru do súladu alebo na primeranú zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy.
- (48) Pokiaľ ide o uvedenie tovaru do súladu, spotrebiteľia by mali mať možnosť voľby medzi opravou a výmenou. Umožnenie spotrebiteľom požadovať opravu by malo podporiť udržateľnú spotrebu a mohlo by prispieť k dlhšej životnosti výrobkov. Voľba spotrebiteľa medzi opravou a výmenou by mala byť obmedzená len vtedy, ak by zvolená možnosť bola právne alebo fakticky nemožná alebo by viedla k neprimeraným nákladom pre predávajúceho v porovnaní s druhou možnosťou. Napríklad by mohlo byť neprimerané požadovať výmenu tovaru v dôsledku malého škrabanca, ak by takáto výmena tovaru mohla spôsobiť značné náklady a tento škrabanec by sa pritom dal ľahko opraviť.
- (49) Predávajúcemu by sa malo umožniť odmietnuť uvedenie tovaru do súladu, ak nie je oprava ani výmena možná alebo by predávajúcemu v ich dôsledku vznikli neprimerané náklady. To isté by malo platiť, ak nie je oprava ani výmena možná a alternatívna náprava by viedla k neprimeraným nákladom pre predávajúceho. Napríklad, ak sa tovar nachádza na inom mieste ako na mieste, kde bol pôvodne dodaný, poštovné a dopravné náklady by pre predávajúceho mohli byť neprimerané.
- (50) Keď sa prejaví nesúlad, spotrebiteľ by mal o tom informovať predávajúceho a dať predávajúcemu príležitosť na uvedenie tovaru do súladu. Predávajúci by tak mal urobiť v primeranej lehote. V súlade s tým by spotrebiteľ v zásade nemal mať okamžité nárok na zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy, ale mal by predávajúcemu poskytnúť primeranú lehotu na opravu alebo výmenu nevyhovujúceho tovaru. Ak predávajúci tovar v uvedenej lehote neopravil alebo nevymenil, spotrebiteľ by mal mať nárok žiadať a získať zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy bez ďalšieho odkladu.
- (51) Ak oprava alebo výmena nepriniesli spotrebiteľovi riadnu nápravu nesúladu, spotrebiteľ by mal mať nárok na zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy. Platí to predovšetkým v prípade, keď predávajúci opravu alebo výmenu nedokončil alebo keď je z okolností zrejmé, že predávajúci opravu alebo výmenu nedokončí, alebo keď predávajúci uvedenie tovaru do súladu odmietol, pretože oprava ani výmena nie je možná alebo by predávajúcemu spôsobili neprimerané náklady.
- (52) V niektorých situáciách by mohlo byť odôvodnené, aby mal spotrebiteľ okamžité nárok na zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy. Ak predávajúci prijal opatrenia na uvedenie tovaru do súladu, ale nesúlad sa prejaví aj neskôr, malo by sa objektívne určiť, či by mal spotrebiteľ akceptovať ďalšie pokusy predávajúceho uviesť tovar do súladu, a to s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, ako napríklad druh a hodnotu tovaru a povahu a závažnosť nesúladu. Najmä v prípade drahého alebo zložitého tovaru by mohlo byť opodstatnené, aby sa predávajúcemu umožnil ďalší pokus o nápravu nesúladu. Zohľadniť by sa malo aj to, či od spotrebiteľa možno očakávať zachovanie dôvery v schopnosť predávajúceho uviesť tovar do súladu alebo nie, napríklad z dôvodu, že

sa rovnaký problém vyskytne dvakrát. Podobne by mohol byť nesúlad v určitých situáciách takej závažnej povahy, že spotrebiteľ si nemôže zachovať dôveru v schopnosť predávajúceho uviesť tovar do súladu ako napríklad v prípade, keď nesúlad závažne ovplyvňuje schopnosť spotrebiteľa bežným spôsobom používať tovar a od spotrebiteľa nemožno očakávať, že bude dôverovať tomu, že oprava alebo výmena zo strany predávajúceho by problém vyriešila.

- (53) S cieľom zachovať rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán by spotrebiteľ mal mať právo ukončiť zmluvu len v prípadoch, keď nesúlad nie je zanedbateľný.
- (54) Členské štáty by mali mať možnosť upraviť podmienky, za ktorých môže namiesto dlžníka konať iná osoba, napríklad podmienky, za ktorých môže povinnosť predávajúceho opraviť tovar splniť spotrebiteľ alebo tretia strana na náklady predávajúceho.
- (55) S cieľom chrániť spotrebiteľov pred rizikom závažného oneskorenia by sa každá oprava alebo výmena mala úspešne dokončiť v primeranej lehote. Primeraná lehota na dokončenie opravy alebo výmeny by mala zodpovedať najkratšiemu možnému času potrebnému na dokončenie opravy alebo výmeny. Uvedená lehota by sa mala objektívne určiť s ohľadom na povahu a zložitosť tovaru, povahu a závažnosť nesúladu a úsilie potrebné na dokončenie opravy alebo výmeny. Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali byť schopné poskytnúť výklad pojmu primeraná lehota na vykonanie opravy alebo výmeny stanovením konkrétnych lehôt, ktoré by sa mohli vo všeobecnosti považovať za primerané na opravu alebo výmenu, najmä so zreteľom na konkrétne kategórie výrobkov.
- (56) V tejto smernici by sa nemali stanoviť ustanovenia, o tom, kde sa majú plniť záväzky dlžníka. V tejto smernici by sa preto nemalo vymedziť, kde sa nachádza miesto dodania, ani stanoviť, kde by sa mala uskutočniť oprava alebo výmena. Takéto otázky by sa mali ponechať na vnútroštátne právo.
- (57) Ak predávajúci uvedie tovar do súladu prostredníctvom výmeny, spotrebiteľ by nemal byť povinný zaplatiť za bežné používanie tovaru pred jeho výmenou. Používanie tovaru by sa malo považovať za bežné, ak je v súlade s povahou a účelom tovaru.
- (58) Aby spotrebiteľia mohli účinne uplatňovať právo na ukončenie zmluvy, v situáciách, keď spotrebiteľ nadobudne viac tovarov a nesúlad sa týka iba niektorých tovarov dodaných na základe zmluvy, mal by mať spotrebiteľ právo ukončiť zmluvu aj vo vzťahu k ostatnému tovaru nadobudnutému spolu s tovarom, ktorý nie je v súlade, a to aj v prípade, že tento ostatný tovar je v súlade, pokiaľ od spotrebiteľa nemožno odôvodnene očakávať, že si ponechá iba tovar, ktorý je v súlade.
- (59) Keď spotrebiteľ ukončí zmluvu z dôvodu nesúladu, v tejto smernici by sa mali stanoviť pravidlá len pokiaľ ide o hlavné účinky práva na ukončenie zmluvy a spôsoby jeho uplatnenia, najmä povinnosť zmluvných strán vrátiť, čo dostali. Predávajúci by teda mal byť povinný vrátiť sumu, ktorú spotrebiteľ uhradil ako cenu, a spotrebiteľ by mal vrátiť tovar.
- (60) Touto smernicou by nemala byť dotknutá sloboda členských štátov upraviť iné dôsledky ukončenia zmluvy ako dôsledky stanovené v tejto smernici, ako sú napríklad dôsledky zníženia hodnoty tovaru alebo jeho zničenia či straty. Členské štáty by tiež mali mať možnosť upraviť spôsoby náhrady ceny spotrebiteľovi, napríklad spôsoby týkajúce sa prostriedkov použitých na takúto náhradu alebo týkajúce sa prípadných nákladov a poplatkov vynaložených v dôsledku náhrady. Členské štáty by takisto mali mať napríklad slobodu stanoviť určité lehoty na náhradu ceny alebo vrátenie tovaru.
- (61) Zásada zodpovednosti predávajúceho za škodu je základným prvkom kúpnych zmlúv. Spotrebiteľia by preto mali mať nárok uplatňovať si náhradu akejkoľvek škody spôsobenej porušením tejto smernice predávajúcim vrátane náhrady škody spôsobenej v dôsledku nesúladu. Takáto náhrada škody by mala čo najviac zaistiť, aby bol spotrebiteľ v situácii, v akej by sa nachádzal, ak by tovar bol v súlade. Keďže existencia takéhoto práva na náhradu škody je už zabezpečená vo všetkých členských štátoch, touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa odškodnenia spotrebiteľov za ujmu spôsobenú porušením daných pravidiel. Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť upravovať nárok spotrebiteľa na náhradu škody v situáciách, ak oprava alebo výmena spôsobila závažné ťažkosti alebo sa oneskorila.

- (62) Aby sa zaistila transparentnosť, mali by sa stanoviť určité požiadavky pokiaľ ide o obchodné záruky spolu s požiadavkami na predzmluvné informácie o existencii a podmienkach obchodných záruk uvedených v smernici 2011/83/EÚ. Okrem toho, aby sa posilnila právna istota a aby sa zabránilo zavádzaniu spotrebiteľov, v tejto smernici by sa malo stanoviť, že keď podmienky obchodnej záruky obsiahnuté v súvisiacej reklame sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré sú uvedené v záručnom liste, uplatnia sa výhodnejšie podmienky. V tejto smernici by napokon mali byť stanovené pravidlá týkajúce sa obsahu záručného listu a spôsobu, akým má byť sprístupnený spotrebiteľom. Záručný list by mal napríklad obsahovať podmienky obchodnej záruky a uvádzať, že zákonná záruka súladu nie je ovplyvnená obchodnou zárukou, pričom treba jasne uviesť, že podmienky obchodnej záruky vytvárajú záväzok, ktorý dopĺňa zákonnú záruku súladu. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť pravidlá týkajúce sa iných aspektov obchodných záruk, na ktoré sa táto smernica nevzťahuje, napríklad spojiť s obchodnou zárukou okrem poskytovateľa záruky iných dlžníkov, a to za predpokladu, že tieto pravidlá nezabavujú spotrebiteľov ochrany, ktorú im poskytujú plne harmonizované ustanovenia tejto smernice týkajúce sa obchodných záruk. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť vyžadovať, aby sa obchodné záruky poskytovali bezplatne, ale mali by zabezpečiť, aby akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu, ktorý spadá pod vymedzenie pojmu obchodné záruky stanovené v tejto smernici, bol v súlade s harmonizovanými pravidlami tejto smernice.
- (63) Vzhľadom na to, že predávajúci má voči spotrebiteľovi zodpovednosť za akýkoľvek nesúlad tovaru, ktorý je dôsledkom konania alebo opomenutia predávajúceho alebo tretej strany, predávajúci by mal možnosť uplatniť si nárok na nápravu voči osobe zodpovednej v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií. Takéto nápravné opatrenia by mali zahŕňať nápravné opatrenia v prípade nesúladu, ktorý je dôsledkom opomenutia aktualizácie vrátane bezpečnostnej aktualizácie, ktorá by bola potrebná na zachovanie tovaru s digitálnymi prvkami v súlade. Táto smernica by sa však nemala dotknúť zásady zmluvnej slobody medzi predávajúcim a ostatnými zmluvnými stranami v reťazci transakcií. Podrobnosti týkajúce sa uplatňovania tohto práva, najmä podrobnosti o tom, voči komu a akým spôsobom sa tieto prostriedky nápravy majú uplatňovať a či sú tieto prostriedky nápravy povinného charakteru, by mali stanoviť členské štáty. Otázka, či aj spotrebiteľ môže vzniesť nárok priamo voči osobe v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, by sa v tejto smernici nemala upravovať, s výnimkou prípadov, keď výrobca ponúkne spotrebiteľovi obchodnú záruku na tovar.
- (64) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo na začatie príslušného súdneho konania.
- (65) Žiadnym ustanovením tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä nariadenia (ES) č. 593/2008 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012⁽⁷⁾.
- (66) Smernica 1999/44/ES by sa mala zrušiť. Dátum jej zrušenia by mal zodpovedať dátumu transpozície tejto smernice. Aby sa zaistilo, že zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné nato, aby členské štáty dosiahli súlad s touto smernicou, budú v prípade zmlúv uzavretých od dátumu transpozície uplatňované jednotným spôsobom, táto smernica by sa nemala uplatňovať na zmluvy uzavreté pred dátumom jej transpozície.
- (67) Príloha nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394⁽⁸⁾ by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu, s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.
- (68) Príloha I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES⁽⁹⁾ by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu, s cieľom zabezpečiť, aby boli chránené kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici.
- (69) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹⁰⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (70) Keďže cieľ tejto smernice, a to prispieť k fungovaniu vnútorného trhu konzistentným odstraňovaním prekážok cezhraničného predaja tovaru v Únii súvisiacich so zmluvným právom, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu, že každý členský štát samostatne nie je schopný odstrániť existujúcu fragmentáciu právneho rámca prostredníctvom zaručenia súladu svojho práva s právnymi predpismi ostatných členských štátov, ale z dôvodov odstráneniam hlavných prekážok súvisiacich so zmluvným právom prostredníctvom úplnej harmonizácie, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (71) Je vhodné, aby Komisia päť rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice preskúmala jej uplatňovanie, najmä pokiaľ ide o ustanovenia o prostriedkoch nápravy, dôkaznom bremene, a to aj vzhľadom na použitý tovar a tovar predávaný na verejných aukciách, ako aj o obchodnej záruke výrobcu týkajúcej sa životnosti tovaru. Komisia by mala posúdiť aj to, či uplatňovanie tejto smernice a smernice (EÚ) 2019/770 zabezpečuje konzistentný a koherentný právny rámec, pokiaľ ide o dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb a tovaru s digitálnymi prvkami.
- (72) Táto smernica rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, vrátane zásad zakotvených v jej článkoch 16, 38 a 47,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a účel

Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a zároveň poskytnúť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa tým, že sa stanoví spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa kúpnych zmlúv uzavretých medzi predávajúcimi a spotrebiteľmi, najmä pravidlá týkajúce sa súladu tovaru so zmluvou, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu so zmluvou, postupov na uplatnenie týchto prostriedkov nápravy, ako aj obchodných záruk.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej predávajúci prevedie alebo sa zaviazá previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazá uhradiť jeho cenu;
2. „spotrebiteľ“ je akokoľvek fyzická osoba, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
3. „predávajúci“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;
4. „výrobca“ je zhotoviteľ tovaru, dovozca tovaru do Únie alebo akákoľvek osoba, ktorá sa označuje za výrobcu tým, že na tovar umiestni svoje meno, ochrannú známku alebo iné rozlišujúce označenie;
5. „tovar“ je:
 - a) akýkoľvek hmotný huteľný predmet; voda, plyn a elektrina sa považujú za tovar v zmysle tejto smernice, keď sa predávajú v obmedzenom objeme alebo v určenom množstve;
 - b) akýkoľvek hmotný huteľný predmet, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by bránila tovaru plniť jeho funkcie (ďalej len „tovar s digitálnymi prvkami“);
6. „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sa vyprodukujú a dodajú v digitálnej forme;

7. „digitálna služba“ je:
 - a) služba, ktorá spotrebiteľovi umožňuje vytvárať, spracúvať alebo uchovávať údaje v digitálnej forme alebo mať k takýmto údajom prístup; alebo
 - b) služba, ktorá umožňuje výmenu údajov v digitálnej forme alebo akúkoľvek inú interakciu s údajmi v digitálnej forme, ktoré nahráva alebo vytvára spotrebiteľ alebo iní používatelia uvedenej služby;
8. „kompatibilita“ je schopnosť tovaru fungovať s hardvérom alebo softvérom, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa, bez potreby konverzie tovaru, hardvéru alebo softvéru;
9. „funkčnosť“ je schopnosť tovaru plniť svoje funkcie s ohľadom na jeho účel;
10. „interoperabilita“ je schopnosť tovaru fungovať s hardvérom alebo softvérom odlišným od tých, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa;
11. „trvanlivý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo predávajúcemu uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;
12. „obchodná záruka“ je akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu (ďalej len „poskytovateľ záruky“) nad rámec zákonnej povinnosti predávajúceho poskytnúť záruku“ vrátiť spotrebiteľovi zaplatenú cenu alebo vymeniť alebo opraviť tovar alebo zariadiť jeho servis, ak tovar nezodpovedá údajom alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, uvedený v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím;
13. „životnosť“ je schopnosť tovaru zachovať si požadované funkcie a výkonnosť počas bežného používania;
14. „bezplatne“ znamená bez nákladov nevyhnutne vynaložených na uvedenie tovaru do súladu, najmä nákladov na poštovné, prepravu, prácu alebo materiál;
15. „verejná dražba“ je spôsob predaja, pri ktorom predávajúci ponúka tovar alebo služby spotrebiteľom, ktorí sa na dražbe osobne zúčastnia alebo majú možnosť sa na nej osobne zúčastniť, prostredníctvom transparentného konkurenčného ponukového konania uskutočneného dražobníkom, pričom vydražiteľ je viazaný tovar alebo služby kúpiť.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na kúpne zmluvy medzi spotrebiteľom a predávajúcim.
2. Za kúpne zmluvy na účely tejto smernice sa považujú aj zmluvy medzi spotrebiteľmi a predávajúcimi o dodaní tovaru, ktorý sa má vyrobiť alebo vyhotoviť.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Uplatňuje sa však na digitálny obsah alebo digitálne služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené v zmysle článku 2 bodu 5 písm. b) a poskytujú sa spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy bez ohľadu na to, či takýto digitálny obsah alebo digitálnu službu dodáva predávajúci alebo tretia strana. V prípade pochybností o tom, či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo začlenej alebo prepojenej digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy, sa digitálny obsah alebo digitálna služba považuje za súčasť kúpnej zmluvy.
4. Táto smernica sa neuplatňuje na:
 - a) žiadny hmotný nosič, ktorý slúži výhradne ako nosič digitálneho obsahu, alebo
 - b) žiadny tovar predaný formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci.

5. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť zmluvy o predaji:

- a) použitého tovaru na verejných dražbách a
- b) živých zvierat.

V prípade uvedenom v písmene a) musia byť spotrebiteľom ľahko dostupné jasné a úplné informácie o tom, že práva vyplývajúce z tejto smernice sa neuplatňujú.

6. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov upraviť aspekty všeobecného zmluvného práva, ako sú pravidlá vzniku, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv vrátane dôsledkov ukončenia zmluvy, pokiaľ nie sú upravené v tejto smernici, alebo právo na náhradu škody.

7. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov umožniť spotrebiteľom, aby si zvolili konkrétny prostriedok nápravy, ak sa nesúlad tovaru prejaví v dobe po dodaní, ktorá nepresiahne 30 dní. Touto smernicou okrem toho nie sú dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré nie sú špecifické pre spotrebiteľské zmluvy a v ktorých sa ustanovujú špecifické prostriedky nápravy pre určité typy nedostatkov, ktoré neboli zjavné v čase uzavretia kúpnej zmluvy.

Článok 4

Úroveň harmonizácie

Členské štáty vo vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane prísnejších či menej prísnych ustanovení, ktorými zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 5

Súlad tovaru

Bez toho, aby bol dotknutý článok 9, predávajúci dodáva spotrebiteľovi tovar, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článkoch 6, 7 a 8, ak je to uplatniteľné.

Článok 6

Subjektívne požiadavky súladu

Aby bol tovar v súlade s kúpnu zmluvou, musí podľa konkrétnych okolností najmä:

- a) zodpovedať opisu, druhu, byť v množstve a kvalite a vyznačovať sa funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a ďalšími vlastnosťami vyžadovanými v kúpnej zmluve;
- b) byť vhodný na každý konkrétny účel, na ktorý ho spotrebiteľ žiada a s ktorým bol predávajúci oboznámený najneskôr v čase uzavretia kúpnej zmluvy a s ktorého účelom predávajúci súhlasil;
- c) byť dodaný so všetkým príslušenstvom a návodmi na použitie vrátane návodov na inštaláciu, ako stanovuje kúpna zmluva, a
- d) byť dodaný s aktualizáciami, ako stanovuje kúpna zmluva.

Článok 7

Objektívne požiadavky súladu

1. Okrem dodržania všetkých subjektívnych požiadaviek súladu tovar musí:

- a) byť vhodný na všetky účely, na ktoré by sa tovar rovnakého druhu bežne používal, s prípadným prihliadnutím na akékoľvek existujúce právo Únie a vnútroštátne právo, technické normy alebo – ak takéto technické normy neexistujú – kódexy správania platné pre dané konkrétne odvetvie;
- b) mať v relevantných prípadoch kvalitu a zodpovedať opisu vzorky alebo modelu, ktoré dal predávajúci spotrebiteľovi k dispozícii pred uzavretím zmluvy;

- c) byť v relevantných prípadoch dodaný spolu s takým príslušenstvom vrátane balenia, návodu na inštaláciu alebo iných návodov, ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, a
- d) byť v množstve a mať vlastnosti a ďalšie prvky, a to aj čo sa týka životnosti, funkčnosti, kompatibility a bezpečnosti, ktoré sú bežné pre tovar rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu tovaru a akékoľvek verejné vyhlásenie zo strany predávajúceho alebo v jeho mene alebo iných osôb v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií alebo v ich mene, vrátane výrobcu, a to najmä pri propagácii alebo na označení.
2. Predávajúci nie je viazaný verejnými vyhláseniami uvedenými v odseku 1 písm. d), ak predávajúci preukáže, že:
- a) z opodstatnených dôvodov si predávajúci nebol a nemohol byť vedomý predmetného verejného vyhlásenia;
- b) v čase uzavretia zmluvy bolo verejné vyhlásenie opravené rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bolo vydané, alebo
- c) rozhodnutie zakúpiť tovar nemohlo byť ovplyvnené daným verejným vyhlásením.
3. V prípade tovaru s digitálnymi prvkami predávajúci zabezpečí, aby bol spotrebiteľ informovaný o aktualizáciách a aby mu boli dodané aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií, ktoré sú potrebné, na zachovanie súladu uvedeného tovaru, počas doby:
- a) v rámci ktorej spotrebiteľ môže odôvodnene očakávať vzhľadom na druh a účel tovaru a digitálnych prvkov a vzhľadom na okolnosti a povahu zmluvy, pokiaľ je v kúpnej zmluve stanovená jediná dodávka digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo
- b) uvedenej v článku 10 ods. 2 alebo prípadne ods. 5, ak kúpna zmluva stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby.
4. Ak spotrebiteľ v primeranom čase nenainštaluje aktualizácie dodané v súlade s odsekom 3, predávajúci nenesie zodpovednosť za nesúlad vyplývajúci výlučne z chýbajúcej príslušnej aktualizácie za predpokladu, že:
- a) predávajúci informoval spotrebiteľa o dostupnosti aktualizácie a dôsledkoch v prípade, že ju spotrebiteľ nenainštaluje, a
- b) nenainštalovanie alebo nesprávna inštalácia aktualizácie zo strany spotrebiteľa neboli spôsobené nedostatkami v poskytnutom návode na inštaláciu.
5. Za nesúlad v zmysle odseku 1 alebo 3 sa nepovažuje prípad, keď bol spotrebiteľ v čase uzavretia kúpnej zmluvy výslovne informovaný o tom, že určitá vlastnosť tovaru sa odchyľuje od objektívnych požiadaviek súladu stanovených v odseku 1 alebo 3, a spotrebiteľ výslovne a osobitne vyjadril súhlas s uvedenou odchýlkou pri uzavretí kúpnej zmluvy.

Článok 8

Nesprávna inštalácia tovaru

Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej inštalácie tovaru sa považuje za nesúlad tovaru, ak:

- a) je inštalácia súčasťou kúpnej zmluvy a uskutočnil ju predávajúci alebo sa uskutočnila na jeho zodpovednosť, alebo
- b) inštaláciu, ktorú mal vykonať spotrebiteľ, spotrebiteľ vykonal a nesprávna inštalácia bola dôsledkom nedostatkov v návode na inštaláciu, ktorý poskytol predávajúci alebo – v prípade tovaru s digitálnymi prvkami – ktorú poskytol predávajúci alebo dodávateľ digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 9

Práva tretích osôb

Ak obmedzenie vyplývajúce z porušenia akéhokoľvek práva tretej strany, najmä práv duševného vlastníctva, zabraňuje alebo obmedzuje používanie tovaru v súlade s článkami 6 a 7, členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ktoré sa stanovujú v článku 13, pokiaľ sa vo vnútroštátnom práve nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť kúpnej zmluvy alebo jej zrušenie.

Článok 10

Zodpovednosť predávajúceho

1. Predávajúci vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedá za akýkoľvek nesúlad, ktorý existuje v čase dodania tovaru a ktorý sa prejaví do dvoch rokov od jeho dodania. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 3, sa tento odsek uplatňuje aj na tovar s digitálnymi prvkami.
2. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v kúpnej zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby, predávajúci je zodpovedný aj za každý nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví do dvoch rokov od dodania tovaru s digitálnymi prvkami. Ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas viac ako dvoch rokov, predávajúci nesie zodpovednosť za akýkoľvek nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas doby, počas ktorej sa podľa kúpnej zmluvy má dodávať digitálny obsah alebo digitálna služba.
3. Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť dlhšie lehoty ako lehoty uvedené v odsekoch 1 a 2.
4. Ak sa podľa vnútroštátneho práva na prostriedky nápravy stanovené v článku 13 vzťahuje aj premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 13 v prípade akéhokoľvek nesúladu, za ktorý je predávajúci zodpovedný podľa odsekov 1 a 2 tohto článku a ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedených odsekoch.
5. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť len premlčaciu dobu pre prostriedky nápravy ustanovené v článku 13. Členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 13 v prípade akéhokoľvek nesúladu, za ktorý je predávajúci zodpovedný podľa odsekov 1 a 2 tohto článku a ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedených odsekoch.
6. Členské štáty môžu stanoviť, že v prípade použitého tovaru sa predávajúci a spotrebiteľ môžu dohodnúť na zmluvných podmienkach alebo dohodách s dobou zodpovednosti alebo premlčacou dobou kratšou než lehoty uvedené v odsekoch 1, 2 a 5, za predpokladu, že takéto doby nesmú byť kratšie ako jeden rok.

Článok 11

Dôkazné bremeno

1. Každý nesúlad, ktorý sa prejaví do jedného roka od dodania tovaru, sa pokladá za nesúlad, ktorý existoval už v čase dodania tovaru, pokiaľ sa nepreukáže inak alebo pokiaľ tento predpoklad nie je nezlučiteľný s povahou tovaru alebo nesúladu. Tento odsek sa uplatňuje aj na tovar s digitálnymi prvkami.
2. Namiesto jednoročnej lehoty stanovenej v odseku 1 môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť dvojročnú lehotu od momentu dodania tovaru.
3. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v kúpnej zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby, dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti, či digitálny obsah alebo digitálna služba boli počas doby uvedenej v článku 10 ods. 2 v súlade, nesie v prípade nesúladu, ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedenom článku, predávajúci.

Článok 12

Oznamovacia povinnosť

Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť ustanovenia stanovujúce, že na to, aby spotrebiteľ mohol uplatniť svoje práva, musí informovať predávajúceho o nesúlade v lehote najmenej dva mesiace odo dňa, keď takýto nesúlad zistil.

Článok 13

Prostriedky nápravy v prípade nesúladu

1. V prípade nesúladu má spotrebiteľ nárok na uvedenie tovaru do súladu alebo na primeranú zľavu z ceny, alebo na ukončenie zmluvy podľa podmienok stanovených v tomto článku.
2. Pokiaľ ide o uvedenie tovaru do súladu, spotrebiteľ si môže vybrať medzi opravou a výmenou, pokiaľ zvolený prostriedok nápravy nie je nemožný alebo v porovnaní s iným prostriedkom nápravy by nespôsobil predávajúcemu neprimerané náklady, pričom sa zohľadňujú všetky okolnosti vrátane:
 - a) hodnoty, ktorý by mal tovar v prípade, ak by neexistoval nesúlad;
 - b) závažnosti nesúladu a
 - c) toho, či by bolo možné poskytnúť alternatívnu nápravu bez značných ťažkostí pre spotrebiteľa.
3. Predávajúci môže odmietnuť uviesť tovar do súladu, ak oprava a výmena nie sú možné alebo by mu spôsobovali neprimerané náklady s ohľadom na všetky okolnosti vrátane tých, ktoré sú uvedené v odseku 2 písm. a) a b).
4. Spotrebiteľ má nárok buď na primeranú zľavu z ceny v súlade s článkom 15 alebo na ukončenie kúpnej zmluvy v súlade s článkom 16 v každom z týchto prípadov:
 - a) predávajúci tovar neopravil ani nevymenil alebo v relevantných prípadoch tovar neopravil ani nevymenil v súlade s článkom 14 ods. 2 a 3, alebo predávajúci odmietol uviesť tovar do súladu v súlade s odsekom 3 tohto článku;
 - b) nesúlad sa prejaví napriek snahe obchodníka uviesť tovar do súladu;
 - c) nesúlad je takej závažnej povahy, že odôvodňuje okamžitú zľavu z ceny alebo ukončenie kúpnej zmluvy, alebo
 - d) predávajúci vyhlásil alebo je z okolností zrejmé, že predávajúci neuvedie tovar do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.
5. Spotrebiteľ nemá nárok na ukončenie zmluvy, ak je nesúlad len zanedbateľný. Dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania toho, že nesúlad je zanedbateľný, nesie predávajúci.
6. Spotrebiteľ má právo odložiť platbu akejkoľvek nesplatenej časti ceny alebo jej časť, kým si predávajúci nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice. Členské štáty môžu určiť podmienky a spôsoby, ako môže spotrebiteľ uplatniť právo odložiť platbu.
7. Členské štáty môžu upraviť, či a v akom rozsahu má podiel spotrebiteľa na nesúlade vplyv na jeho právo na prostriedky nápravy.

Článok 14

Oprava alebo výmena tovaru

1. Oprava alebo výmena sa vykoná:
 - a) bezplatne;
 - b) v primeranej lehote od okamihu, keď spotrebiteľ o nesúlade informoval predávajúceho, a
 - c) bez spôsobenia závažných ťažkostí spotrebiteľovi s ohľadom na povahu tovaru a účel, na ktorý spotrebiteľ tovar potreboval.

2. Ak sa nesúlad odstraňuje opravou alebo výmenou tovaru, spotrebiteľ dá tovar k dispozícii predávajúcemu. Predávajúci prevezme vymieňaný tovar na vlastné náklady.
3. Ak si oprava vyžaduje odstránenie tovaru, ktorý bol nainštalovaný v súlade s jeho povahou a účelom predtým, ako sa nesúlad prejavil, alebo ak sa má takýto tovar vymeniť, povinnosť opraviť alebo vymeniť tovar zahŕňa odstránenie tovaru, ktorý nie je v súlade, a inštaláciu náhradného tovaru alebo opraveného tovaru, alebo znášanie predmetných nákladov uvedeného odstránenia a inštalácie.
4. Spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť za bežné používanie vymeneného tovaru v období pred jeho výmenou.

Článok 15

Zľava z ceny

Zľava z ceny musí byť úmerná zníženej hodnote tovaru, ktorý spotrebiteľ dostal, v porovnaní s hodnotou, akú by tovar mal v prípade, že by bol v súlade.

Článok 16

Ukončenie kúpnej zmluvy

1. Spotrebiteľ si uplatní svoje právo ukončiť kúpnu zmluvu vyhlásením, v ktorom predávajúcemu oznámi svoje rozhodnutie ukončiť kúpnu zmluvu.
2. Ak sa nesúlad týka iba niektorých tovarov dodaných na základe kúpnej zmluvy a existuje dôvod na ukončenie kúpnej zmluvy podľa článku 13, spotrebiteľ môže ukončiť kúpnu zmluvu len vo vzťahu k tomuto tovaru a vo vzťahu k akémukoľvek inému tovaru, ktorý spotrebiteľ nadobudol spolu s tovarom, ktorý nie je v súlade, ak od spotrebiteľa nemožno odôvodnene očakávať, že bude súhlasiť s ponechaním si iba tovaru, ktorý je v súlade.
3. Ak spotrebiteľ ukončí kúpnu zmluvu ako celok alebo, v súlade s odsekom 2, vo vzťahu k určitému tovaru dodanému na základe kúpnej zmluvy:
 - a) spotrebiteľ na náklady predávajúceho vráti tovar predávajúcemu a
 - b) predávajúci vráti spotrebiteľovi sumu zaplatenú za tovar po prijatí tovaru alebo poskytnutí dôkazov od spotrebiteľa, že tovar zaslal späť.

Na účely tohto odseku môžu členské štáty určiť spôsoby vrátenia tovaru a peňazí.

Článok 17

Obchodné záruky

1. Každá obchodná záruka je pre poskytovateľa záruky záväzná za podmienok stanovených v záručnom liste a v rámci súvisiacej reklamy dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím. Za podmienok stanovených v tomto článku a bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné uplatniteľné ustanovenia práva Únie alebo vnútroštátneho práva, keď výrobca ponúkne spotrebiteľovi obchodnú záruku týkajúcu sa životnosti určitého tovaru počas určitého obdobia, výrobca je zodpovedný priamo voči spotrebiteľovi počas celej doby obchodnej záruky na účely opravy alebo výmeny tovaru v súlade s článkom 14. Výrobca môže v záručnom liste ponúknuť spotrebiteľovi výhodnejšie podmienky týkajúce sa životnosti.

Ak sú podmienky stanovené v záručnom liste pre spotrebiteľa menej výhodné než podmienky uvedené v súvisiacej reklame, platia podmienky obchodnej záruky uvedené v reklame týkajúcej sa obchodnej záruky, pokiaľ sa pred uzavretím zmluvy súvisiaca reklama neupravila rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bola poskytnutá obchodná záruka.

2. Záručný list sa spotrebiteľovi poskytne na trvalom nosiči najneskôr v čase dodania tovaru. Záručný list musí formulovaný v jasnom a zrozumiteľnom jazyku. Musí zahŕňať tieto údaje:

- a) jasné vyhlásenie, že spotrebiteľ má v prípade nesúladu tovaru zákonný nárok na bezplatné prostriedky nápravy zo strany predávajúci a že tieto prostriedky nápravy nie sú dotknuté obchodnou zárukou;
- b) názov a adresu poskytovateľa záruky;
- c) postup, ktorý musí spotrebiteľ dodržať, aby dosiahol plnenie obchodnej záruky;
- d) označenie tovaru, na ktorý sa vzťahuje obchodná záruka, a
- e) podmienky obchodnej záruky.

3. Nedodržanie odseku 2 nemá vplyv na záväznú povahu tejto obchodnej záruky pre poskytovateľa záruky.

4. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá týkajúce sa iných aspektov obchodných záruk, ktoré neupravuje tento článok, vrátane pravidiel týkajúcich sa jazyka alebo jazykov, v ktorých sa záručný list má poskytnúť spotrebiteľovi.

Článok 18

Právo na nápravu

Ak je predávajúci zodpovedný voči spotrebiteľovi za nesúlad spôsobený konaním alebo opomenutím osoby v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, vrátane opomenutia poskytnúť aktualizácie pre tovar s digitálnymi prvkami v súlade s článkom 7 ods. 3, predávajúci má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v reťazci transakcií. Osoba, voči ktorej sa predávajúci môže domáhať nápravných opatrení, ako aj príslušné opatrenia a podmienky výkonu, sa určia vo vnútroštátnom práve.

Článok 19

Presadzovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.

2. Prostriedky uvedené v odseku 1 musia obsahovať ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátneho práva podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatnenie vnútroštátnych predpisov na transpozíciu tejto smernice:

- a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
- b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
- c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní.

Článok 20

Informovanie spotrebiteľov

Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby spotrebiteľia mali k dispozícii informácie o právach spotrebiteľov podľa tejto smernice a o prostriedkoch na ich presadzovanie.

Článok 21

Záväzný charakter

1. Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, pre spotrebiteľa nie sú záväzné žiadne zmluvné dohody, ktoré na úkor spotrebiteľa vylučujú uplatňovanie vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje táto smernica, ktoré sa od nich odchyľujú alebo menia ich účinok predtým, než spotrebiteľ informuje predávajúceho o nesúlade tovaru.

2. Táto smernica nebráni predávajúcim v tom, aby spotrebiteľom ponúkli zmluvné podmienky, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovený v tejto smernici.

Článok 22

Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2394 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa bod 3 nahrádza takto:

„3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28).“;

2. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa bod 7 nahrádza takto:

„7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28).“

Článok 23

Zrušenie smernice 1999/44/ES

Smernica 1999/44/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2022.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe.

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia pred 1. júlom 2021 ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2022.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

2. Ustanovenia tejto smernice sa neuplatňujú na zmluvy uzavreté pred 1. januárom 2022.

Článok 25

Preskúmanie

Komisia najneskôr do 12. júna 2024 preskúma uplatňovanie tejto smernice vrátane jej ustanovení o prostriedkoch nápravy a dôkaznom bremene, a to aj vzhľadom na použitý tovar a tovar predávaný na verejných aukciách, ako aj o obchodnej záruke výrobcu týkajúcej sa životnosti a predloží správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. V správe sa posúdi najmä to, či uplatňovanie tejto smernice a smernice (EÚ) 2019/770 zabezpečuje konzistentný a koherentný rámec pre riadne fungovanie vnútorného trhu, pokiaľ ide o dodávanie digitálneho obsahu, digitálnych služieb a tovaru s digitálnymi prvkami v súlade so zásadami, ktorými sa riadia politiky Únie. Správa sa podľa potreby doplní legislatívnymi návrhmi.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 22 sa však uplatňuje od 1. januára 2022.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. mája 2019

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predseda

G. CIAMBA

PRÍLOHA

TABUĽKA ZHODY

Smernica 1999/44/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 1
článok 1 ods. 2 písm. a)	článok 2 bod 2
článok 1 ods. 2 písm. b) prvá zarážka	článok 3 ods. 4 písm. b)
článok 1 ods. 2 písm. b) druhá a tretia zarážka	článok 2 bod 5 písm. a)
článok 1 ods. 2 písm. c)	článok 2 bod 3
článok 1 ods. 2 písm. d)	článok 2 bod 4
článok 1 ods. 2 písm. e)	článok 2 bod 12
článok 1 ods. 3	článok 2 bod 15 a článok 3 ods. 5 písm. a)
článok 1 ods. 4	článok 3 ods. 2
článok 2 ods. 1	článok 5
článok 2 ods. 2 písm. a)	článok 6 písm. a) a článok 7 ods. 1 písm. b)
článok 2 ods. 2 písm. b)	článok 6 písm. b)
článok 2 ods. 2 písm. c)	článok 7 ods. 1 písm. a)
článok 2 ods. 2 písm. d)	článok 7 ods. 1 písm. d)
článok 2 ods. 3	článok 7 ods. 5
článok 2 ods. 4	článok 7 ods. 2
článok 2 ods. 5	článok 8
článok 3 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 13 ods. 1
článok 3 ods. 3 prvý pododsek	článok 13 ods. 2 a článok 14 ods. 1 písm. a)
článok 3 ods. 3 druhý pododsek	článok 13 ods. 2
článok 3 ods. 3 tretí pododsek	článok 14 ods. 1 písm. b) a c)
článok 3 ods. 4	článok 2 bod 14
článok 3 ods. 5	článok 13 ods. 4
článok 3 ods. 6)	článok 13 ods. 5
článok 4	článok 18
článok 5 ods. 1	článok 10 ods. 1, 2, 3, 4 a 5
článok 5 ods. 2	článok 12
článok 5 ods. 3	článok 11
článok 6 ods. 1	článok 17 ods. 1

Smernica 1999/44/ES	Táto smernica
článok 6 ods. 2	článok 17 ods. 2
článok 6 ods. 3	článok 17 ods. 2
článok 6 ods. 4	článok 17 ods. 4
článok 6 ods. 5	článok 17 ods. 3
článok 7 ods. 1 prvý pododsek	článok 21 ods. 1
článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 10 ods. 6
článok 7 ods. 2	—
článok 8 ods. 1	článok 3 ods. 6 a ods. 7
článok 8 ods. 2	článok 4
článok 9	článok 19 a článok 20
článok 10	článok 22
článok 11 ods. 1 prvý pododsek	článok 24 ods. 1 prvý pododsek
článok 11 ods. 1 druhý pododsek	článok 24 ods. 1 tretí pododsek
článok 11 ods. 2	článok 24 ods. 1 štvrtý pododsek
článok 12	článok 25
článok 13	článok 26
článok 14	článok 27